

стани и возми одрз твой и ходи“ (Марк. гл. ѳ. ст. ѳ. А третьо, далз мѣ сосз тѣлесно то здравіе заедно и дѣшевно, сирѣчь дарѣвалз мѣ сосз своата Божественна власть прощеніе на грѣхове: „Чадѣ, ѿпѣшахъ сѣ тебѣ грѣси твои“ (Марк. гл. ѳ. ст. ѳ.). А какво ли благодареніе мѣ воздакатз Капернаѣмски те жители сосз това; сичкѣю народз се удивлава, и слави Бога. „Икѣ дивитисѣ всѣмъ, и славити Бога, Глаголющымъ, николиже такѣ видѣхомъ“ (Марк. гл. ѳ. ст. ѳ.). А книжницы те содѣржатели закона, осѣждакатз го като хѣлителя. „Бѣхѣ же нѣцыи тамъ сѣдѣше, и размышляюще въ сердцахъ своихъ, что сей такѣ глаголетъ хѣлы;“ Кы книжницы, кы лицемѣри, кы клеветницы, кы говорите хѣли, а не Хрѣстосъ, когото кѣе укоравате, има власть като Бога да прощава грѣхове, и да исцѣлава различни болести. И така като благодѣтельствѣва той на чловѣцѣте, кой то поѣчава, прощава и исцѣлава хѣли ли той съ това; това ли кы васъ соблазнава; това ли поѣщрава вашѣиѣ азыкѣ на осѣжденіе; слышателье, молимъ кы, разсѣдетѣщо е това; причина ли е; Хрѣстосъ поѣчава, Хрѣстосъ чѣдодѣйствовѣва, а книжницы те се смѣшаватъ, като гледатъ, чи толкѣва многѣ народъ се собира да слыша негово то Божественно поѣченіе, и вѣрѣва въ него. като въ истинного Бога: А книжницы те се соблазнаватъ; осѣждакатъ го, и явно гокоратъ, какѣ той хѣлитель, що е това, дето смѣшавѣ кни-